[2023] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 : 2023 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ 756

ਸਮਤੀ. ਦਰਿਆਓ ਕੰਵਰ & ਓਰਸ.

ਬਨਾਮ

ਐਮ/ਐਸ ਯੂਨਾਈਟਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ & ਅਨੁ.

(2012 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5416)

ਅਗਸਤ 23, 2023

[ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ*, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਹਨ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਚਾਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਦਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਐਕਟ,1923–ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 1923 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ– ₹ 3,26,140/- ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਪਰੰਤੂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਦਾਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

ਫੈਸਲਾ: ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੇਠ ਸੀ – ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾਕ□ਤ ਸੀ – ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਤਿਰਿਕਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1923 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਸੀ – ਜਦੋਂ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬੜੋਦਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ – ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਹਨ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰ ਗਿਆ – ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ – ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ₹ 3,26,140/- 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ – ਪਰਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਿਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਤ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਪਰ ਡਰਾਈਵਰ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਹਨ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਚਲਾਈ ਗਈ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਕਾਰਕ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਕਲੌਤਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਇਕ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਚਾਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਦਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਹ ਦਾਵੇਦਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1923[4] ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਨਾਂਕ 22.03.2007 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। 15.09.2003 ਤੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ 12% ਸਾਲਾਨਾ ਬਿਆਜ ਨਾਲ ₹ 3,26,140/- (ਰੁਪਏ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਛੱਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ) ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5416 ਦਾ 2012.
ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਦਿਨਾਂਕ 16.09.2009 ਦੇ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ। ਐਫ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 346 ਦਾ 2007.

ਆਰ.ਕੇ. ਨੈਣ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਤੀਮਾ ਐਨ. ਲਾਕੜਾ, ਦਕਸ਼ ਨੈਣ, ਚੰਦਨ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ, ਮਿਸ. ਸ਼ਾਲੂ, ਜਿੰਦਰਾ ਜਾਟਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਵੀ.ਐਸ. ਚੋਪੜਾ, ਮਿਸ. ਮਨਜੀਤ ਚਾਵਲਾ, ਯਸ਼ਵਰਧਨ ਐਸ. ਸੋਅਮ, ਮਿਸਿਜ਼. ਉਸ਼ਾ ਪੰਜ, ਕੁਨਾਲ, ਮਿਸਿਜ਼. ਪੀ. ਸ਼ਾਂਤੀ, ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਸੁਮਿਤ ਦਰਜਯਾਓ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਯੂਨਾਈਟਡ ਇੰਡੀਆ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ।

2. ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2.9 ਨਾਲ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ DL-1G-8736 ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬੜੌਦਾ (ਗੁਜਰਾਤ) ਤੱਕ ਉਕਤ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। 15.09.2003 ਨੂੰ, ਲਗਭਗ 12:30 ਵਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੋਵਰਧਨ ਵਿਲਾਸ, ਉਦੈਪੁਰ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਦੇ ਰਸਤੇ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਪਾਰਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਪੋਸਟ ਮੌਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 41 ਸਾਲ ਸੀ।

3. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਣਿਜਿਕ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬੜੌਦਾ (ਗੁਜਰਾਤ) ਤੱਕ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ 15.09.2003 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ। ਮੌਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਤਨਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਪਾਲਿਸੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਸੀ। ਪਾਲਿਸੀ 30.06.2003 ਤੋਂ 29.06.2004 ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ।

5. ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸਰਾ ਅਤੇ ਖ਼ੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਧਾਤਵਿਕ ਜ਼ਹਿਰ, ਐਥਿਲ ਅਤੇ ਮੈਥਿਲ ਅਲਕੋਹਲ, ਸਾਇਨਾਈਡ, ਅਲਕਲੋਈਡਜ਼, ਬਾਰਬਿਟੂਰੇਟਸ, ਟ੍ਰੈਂਕੁਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕਾਂ ਲਈ ਨੈਗੇਟਿਵ ਨਤੀਜਾ ਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ *ਪਰਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਬਨਾਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੋ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2013) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 409 ਅਤੇ ਨਾਰਥਈਸਟ ਕਰਨਾਟਕ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੁਜਾਤਾ, (2019) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 514* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

6. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਦਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਜੋਰ ਕਾਰਨ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਲਿਸੀ ਸੀ ਜੋ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ, 1988 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਲੜ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੇਦ *ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਰਗ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1997) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1; ਨੈਸ਼ਨਲ ਇਨਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਲਤਾ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2005) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 172.* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

7. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਲੂਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ DL-1G-B-3796 'ਤੇ ਚਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਮਾਕ□ਤ ਸੀ। ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ 30.06.2003 ਤੋਂ 29.06.2004 ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬੜੋਦਾ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, 15.09.2003 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 12:30 ਵਜੇ, ਗੋਗੋਰਵਾ ਪਿੰਡ, ਉਦੈਪੁਰ (ਰਾਜਸਥਾਨ) ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਸਰਾ ਅਤੇ ਖ਼ੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਰਾਸਾਇਣਕ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਧਾਤਵਿਕ ਜ਼ਹਿਰ, ਐਥਿਲ ਅਤੇ ਮੈਥਿਲ ਐਲਕੋਹਲ, ਸਾਇਨਾਇਡ, ਅਲਕਲੋਇਡਜ਼, ਬਾਰਬਿਟੂਰੇਟਸ, ਟ੍ਰੈਂਕੁਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਅਤੇ ਕੀੜੇਮਾਰ ਦਵਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸੇਵਨ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 18/2003 ਮਿਤੀ 15.09.2003 ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 3,901/(ਰੁਪਏ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਨੌਂ ਸੌ ਇਕਾਵਨ) ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ 500/-(ਰੁਪਏ ਪੰਜਾਹ) ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਭੱਤਾ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ।

8. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਚਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 15.09.2003 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬੜੋਦਾ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ₹ 236,140/- (ਰੁਪਏ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ ਕੇਵਲ) 'ਤੇ ਆਕਾਰਿਆ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ₹ 3,26,140/- (ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਛੱਬੀ ਹਜ਼ਾਰ ਇਕ ਸੌ ਚਾਲੀ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

9. ਪਰਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਤਬੀਅਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋਟਲ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਗੱਡੀ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਵੱਲੋਂ 1923 ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1923 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਸੜਕ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋਟਲ 'ਤੇ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ। ਵਾਹਨ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸਰਾਧਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਦਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਪਰੋਕਤ

ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇਣਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"29. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਤਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਾਜਬੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਕ 45 ਸਾਲਾ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਝਾਰਖੰਡ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨੈਨੀਘਾਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਦੂਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਦਿਲ ਦੇ ਦੌਰੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 1152 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦੀ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਕਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਤਨਾਅ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਿਤ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰਾਈਵਿੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹਰ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਯੋਗਦਾਨ ਕਾਰਕ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਕੱਲਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਚਾਹੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਅਣਚਾਹੀ ਘਟਨਾ" ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ "ਹਾਦਸਾ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ।

30. ..... ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਆਫ ਵਰਕਮੈਨ'ਜ਼ ਕੰਪੈਨਸੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਾਰਥਈਸਟ ਕਮਾਟਕ ਰੋਡ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ। (ਉੱਪਰੋਕਤ)।

12. ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

13. ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਰਗ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਨਿਯੋਕਤਾ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮਬਾਈ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਓਰਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ

ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ 1923 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

14. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਅੰਕਿਤ ਜ੍ਵਾਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate